

Datum
2018-04-25

Diariernr
KST 2018/79

Ert datum
2018-02-07

Ert diariernr
Fi2018/00561/V

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen
103 33 Stockholm

Promemoria Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden

Kammarrätten har, utifrån de synpunkter som domstolen har att beakta, inget att invända mot förslagen i promemorian. Kammarrätten vill dock lämna följande kommentarer.

Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden

I 3 kap. 1 § används begreppet ”företag”. Begreppet används inte i övrigt i lagen eller på motsvarande sätt i aktuell förordning¹. I flera andra bestämmelser i 3 kap. används i stället begreppet ”en fysisk eller juridisk person” (se bl.a. 3 kap. 5 och 7 §§). För att upprätthålla enhetlighet i lagstiftningen och för bättre överensstämmelse med förordningen bör övervägas om inte ”ett företag eller någon annan” kan ersättas med ”en fysisk eller juridisk person”.

I 3 kap. 2 och 5 §§ används begreppet ”övervakning”. I 3 kap. 1 § och i förordningen (se bl.a. skäl 50 och artikel 41.1) används begreppet ”tillsyn”. För att upprätthålla enhetlighet i lagstiftningen och för bättre överensstämmelse med förordningen bör övervägas om inte ”övervakningen av” kan ersättas med ”tillsynen över” i 3 kap. 2 och 5 §§.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014

I 3 kap. 4 § anges att Finansinspektionen får besluta att förelägga den som har offentliggjort eller spridit referensvärdet. I motsvarande bestämmelse i förordningen (artikel 41.1 punkten j) anges att den behöriga myndigheten ska kräva att ”den relevanta administratören eller personer som har offentliggjort eller spridit referensvärdet eller båda” ska offentliggöra en rättelse eller göra en ny beräkning. För att upprätthålla enhetlighet och tydlighet i lagstiftningen bör övervägas om inte ”den relevanta administratören eller” bör införas i 3 kap. 4 § före ”den som har offentliggjort eller spridit referensvärdet”.

I författningskommentaren (se s. 107 i promemorian) till bestämmelsen 3 kap. 5 § anges att paragrafen är utformad efter förebild av 3 kap. 5 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden. Det förefaller vara ett skrivfel och istället vara *lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning* som bestämmelsen är utformad efter.

I 4 kap. 9 § anges att ”om en överträdelse som anges i 7 eller 8 § har skett under den juridiska personens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas”. För ökad tydlighet i lagstiftningen bör övervägas om inte lydelsen i bestämmelsen kan ersättas med ”om en överträdelse har skett under den juridiska personens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får vid fastställandet av sanktionsavgifter enligt 7 eller 8 §§ omsättningen uppskattas”.

Av 4 kap. 10 § framgår att Finansinspektionen ska ta särskild hänsyn till bl.a. ”graden av ansvar” vid valet av ingripande. I motsvarande bestämmelse i förordningen (artikel 43.1 punkten c) anges att hänsyn ska tas till ”den ansvariga personens befattning”. För att uppnå bättre överensstämmelse med förordningen och tydlighet avseende vilket ansvar som avses bör övervägas om inte ”för den ansvariga personen” kan läggas till sist i bestämmelsen.

I 4 kap. 11 § andra stycket anges att ”i förmildrande riktning ska det beaktas om den som har begått överträdelsen 1. [...], och 2. [...]” I motsvarande bestämmelse i förordningen (artikel 43.1 punkterna f och h) är omständigheterna fristående från varandra. För att undvika missförstånd om huruvida båda förutsättningarna måste vara uppfyllda för att verka förmildrande anser kammarrätten att ”och” bör ersättas med ”eller” i bestämmelsen.

Konsekvenser för Sveriges domstolar

Enligt promemorian bedöms möjligheten att överklaga Finansinspektionens beslut enligt förordningen och enligt den nya lagen med kompletterande bestämmelser till förordningen inte medföra någon märkbar ökning av antalet mål hos de allmänna förvaltningsdomstolarna. Kammarrätten konstaterar att förslagen inte bara innebär att Finansinspektionens beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol utan också att Finansinspektionen får ansöka hos

allmän förvaltningsdomstol om betalningssäkring och om utdömande av vite.

Kammarrätten har i tidigare remissyttranden över lagförslag på finansmarknadsområdet framhållit kammarrättens uppfattning, vilken är att införandet av den allt mer omfattande och komplexa regleringen på finansmarknadsområdet med ökade ingripandemöjligheter och nya verksamheter att ingripa mot har medfört och kommer att medföra ett ökat antal mål hos allmän förvaltningsdomstol, dvs. Förvaltningsrätten i Stockholm och Kammarrätten i Stockholm. Övervägande andel av målen från Finansinspektionen rör dessutom komplexa regelverk och komplicerade finansiella förhållanden. Vidare innehåller målen ofta omfattande utredningar och frågor som inte varit föremål för domstolsprövning tidigare. Av dessa skäl utgör finansmarknadsmålen några av de mest arbetskrävande hos kammarrätten. Kammarrätten vill därför på nytt framhålla att domstolarna måste garanteras nödvändiga medel för att kunna hantera den ökade regleringen på finansmarknadsområdet.

Detta yttrande har beslutats av kammarrättsrådet Marie Bjernelius Lundahl. Föredragande har varit kammarrättsfiskalen Amanda Andersson.

Marie Bjernelius Lundahl

Amanda Andersson

Kopia till

Övriga kammarrätter

Hovrätterna

Förvaltningsrätterna under Kammarrätten i Stockholm

Justitiedepartementet, expeditiionschefen och enheten DOM

Domstolsverket

Kammarrättens intranät

Tidningarnas telegrambyrå